

מ"ת 41476/06/20 - מדינת ישראל נגד ראמי געאפרה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 41476-06-20 מדינת ישראל נ' געאפרה (עציר)
תיק חיצוני: 2020\77031

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ראמי געאפרה (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו. בבסיס הבקשה כתב אישום המייחס למשיב מיוחסות עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה פוחזת של רכב בצוותא, וגניבה בצוותא.
2. המבקשת מציינת כי קיימות ראיות להוכחת האישום, ובקיומן קיימת עילת מעצר נוכח נסיבות האירוע כמפורט בכתב האישום. המבקשת גם מפנה לעברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות התפרצות, נהיגה פוחזת של רכב, וריבוי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, והוא אף שוחרר ממאסר רק בחודש ינואר האחרון, בגין עבירה של הכרזת סגירת שטח או הפרעה לרשות.
3. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה אלא ביחס לעבירה של "נהיגה פוחזת בצוותא" בנסיבות בהן המשיב הינו הנוסע ולא הנהג ברכב, וכן באשר לחבלות שנגרמו-זאת בהעדר תיעוד רפואי מספיק בתיק החקירה, ובנסיבות בהן המתלונן הוא שקופץ על הרכב, וכתוצאה מכך נחבל. הסנגור הוסיף, כי עברו של המשיב הינו ישן והוא אף סובל מאפילפסיה. בנסיבות אלו ביקש לשקול חלופה, תוך קביעת תנאי שחרור הולמים לרבות בהפקדה גבוהה.
4. המבקשת הציגה בתחילת הדיון סרטון המתעד את האירוע, תוך שציינה כי על אף העובדה כי המשיב הינו הנוסע ולא הנהג -הוא שהורה לאחר לנסוע.
5. הצדדים אינם חלוקים על קיומן של ראיות לכאורה, אלא בשאלה אם ניתן לייחס- בנסיבות המקרה -למשיב גם עבירה של נהיגה פוחזת ברכב מכוח ביצוע בצוותא. עניין זה קשור -בהתאם לטיעוני הסנגור- גם בחבלות שנגרמו למתלונן כתוצאה מאופן נסיעתו של האחר, שנעשו, כך לדבריו, בלא קשר או שליטה של המשיב. לטעמי, עניין זה ראוי לו שיתברר במסגרת התיק העיקרי, אך מעיון בתיק החקירה ניתן לקבוע כי חלקו של המשיב אינו מצטמצם לנסיעה לצד הנהג בלבד. ראשית מעצם טיבם של המעשים שנעשו מתחילה- בצוותא חדא עם האחר- כמפורט בסעיפים 1-2 בפרק העובדות שבכתב האישום.

6. בנוסף ולדברי המתלונן בעת שהגיע לרכב הוא שוחח עם המשיב ולא עם הנהג, והמשיב הוא שהורה לנהג - האחר- לנסוע מהמקום, ובלשונו: "... אותו בחר שישב על יד הנהג אמר לנהג שאם הגענו לעניין של המשטרה אז שייסע מהמקום ולא להסתכל אחורה". (ראו הודעת המתלונן מיום 10.6.2020 שורות 19-27).
7. המתלונן עוד ניסה לחסום את דרכם, אלא שבשלב זה- פעל האחר בהתאם להוראת המשיב- והחל בנסיעה מהירה מהמקום. אף בעובדה שהמתלונן תלוי על הרכב לאורך כ-300 מטרים, והם אינם מאטים את מהירות נסיעתם או עוצרים את הרכב, כדי למנוע פגיעה במתלונן, יש כדי לבסס אחריות משותפת לתוצאה. כאמור, וכתוצאה מכך, המתלונן הופל על הכביש ונחבל חבלות של ממש. על אף זאת, המשיכו- המשיב והאחר- את מנסותם עד שנעלמו מהמקום.
8. אופן פעולת המשיב והאחר באירוע, מלמדת על התנהגות עבריינית פורעת חוק וחסרת מעצורים. בנוסף, לחובתו עבר פלילי הכולל עבירות רכוש, עבירות דומות של "נהיגה פוזת של רכב" וריבוי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר רק בחודש ינואר האחרון שוחרר ממאסר קצר בגין ביצוע עבירה דומה. חזרתו לסורו זמן קצר לאחר ריצוי המאסר, בצירוף עברו הפלילי, מבסס מסוכנות גבוה וחוסר יכולת לתת בו אמון כי יקפיד לכבד את תנאי השחרור וימנע ממעורבות פלילית נוספת. לכך כאמור מצטרפת עילה נוספת הנוגעת בחשש להימלטותו מאימת הדין, בהיותו תושב האזור.
9. עיינתי בפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה אך זו שונה מהמקרה שבפנינו: במסגרת עמ"ת 48639-03-18 נדחה ערר על החלטת שחרור בנסיבות בהן היה המדובר בראיות נסיבתיות ובהעדר עבר הכולל עבירות רכוש. במסגרת עמ"ת 20566-04-17 דחה בית משפט ערר על החלטת שחרור נוכח עבר פלילי ישן, והיותו תושב שטח C שאינו בשליטת הרשות הפלסטינית. במסגרת עמ"ת 49000-03-20 ובאופן חריג הוגש תסקיר מעצר בו המלצה לשחרור ביישוב אבו גוש.
10. נוכח כל האמור אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, בנוכחות המבקשת
המשיב (ויעוד חזותי) ובא כוחו.